

52,13 הנה ישכיל עבדי 52,13 hinnē^h yaškîl ʿabdî
 ירום ונשא ונבה מאד: yārûm wəniššā^ʔ wəgābah məʔōd
 14 כאשר שממו עליך רבים 14 ka^ʔāšer šāməmû ʿāle^ʔkā rabbîm
 כן משחת מאיש מראהו kēn-mišḥat mə^ʔiš mar^ʔēhû
 ותארו מבני אדם: wəṯō^ʔārô mibbənê ʔādām
 15 כן יזה גוים רבים 15 kēn yazze^h gôyîm rabbîm
 עליו יקפצו מלכים פיהם ʿālāyw yiqpəšû mēlākîm pîhem
 כי אשר לאספר להם ראו kî ʔāšer lō^ʔ-suppar lāhem rāʔû
 ואשר לאשמעו התבוננו: wa^ʔāšer lō^ʔ-šām^ʿû hiṭbônānû
 53,1 מי האמין לשמענו 53,1 mî he^ʔemîn lišmū^ʿātēnû
 וזרוע יהיה על-מי נגלתה: ūzərō^ʿ (ʔādōnāy) ʿal-mî niġlātā^h
 2 ויעל כיונק לפניו 2 wayyā^ʿal kayyônēq ləpānāyw
 וכשרש מארץ ציה wəkaššōreš mē^ʿeres šiyyā^h
 לאתאר לו ולא הדר lō^ʔ-ṯō^ʔar lô wəlō^ʔ hādār
 ונראהו ולא מראה ונחמדהו: wənir^ʔēhû wəlō^ʔ-mar^ʔe^h wəneḥmədēhû
 3 נבזה וחדל אישים 3 nibze^h waḥāḏal ʔišîm
 איש מכאבות וידוע חלי ʔiš mak^ʔōbōṭ^ʿ wîdū^ʿ ḥōlî
 וכמסתר פנים ממנו ūkəmastēr pānîm mimménû
 נבזה ולא חשבנהו: nibze^h wəlō^ʔ ḥāšabnūhû
 4 אכן חלינו הוא נשא 4 ūmak^ʔōbēnû ḥōlāyēnû hû^ʔ nāšā^ʔ
 ומכאבינו סבלם ūmak^ʔōbēnû səbālām
 ואנחנו חשבנהו wa^ʔānāhnû ḥāšabnūhû
 נגוע מפה אלהים ומענה: nāgē^ʿ mukke^h ʔēlōhîm ūmē^ʿunne^h
 5 והוא מחלל מפשענו 5 wəhû^ʔ məḥōlāl mippəšā^ʿēnû
 מדכא מעונתינו mədukkā^ʔ mē^ʿāwōnōtēnû
 מוסר שלומנו עליו mûsar šəlômēnû ʿālāyw
 ובחברתו נרפא לנו: ūbaḥāḥbūrātō nirpā^ʔ-lānû
 6 כלנו כצאן תעינו 6 kullānû kaššō^ʔn tā^ʿînû
 איש לדרך פנינו ʔiš ləḏarkō pānînû
 ויהיה הפגיע בו ūyehî ʔēlōhîm hiṭpē^ʿgi^ʿ bō^ʔ ʿāwōn kullānû
 את עון כלנו: (wə^ʔdōnāy) hiṭpē^ʿgi^ʿ bō^ʔ ʿāwōn kullānû

52, 13 Oto się powiedzie mojemu Słudze, wybije się, wywyższy i wyrośnie bardzo.

14 Jak wielu osłupiało na Jego widok - - tak nieludzko został oszpecony Jego wygląd i postać Jego była niepodobna do ludzi -

15 tak mnogie narody się zdumieją, królowie zamkną przed Nim usta, bo ujrzą coś, czego im nigdy nie opowiadano, i pojmą coś niesłychanego.

53,1 Któż uwierzy temu, cośmy usłyszeli? na kimże się ramię Pańskie objawiło?

2 On wyrósł przed nami jak młode drzewo i jakby korzeń z wyschniętej ziemi. Nie miał On wdzięku ani też blasku, aby na Niego popatrzeć, ani wyglądu, by się nam podobał.

3 Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, Mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic.

4 Lecz On się obarczył naszym cierpieniem, On dźwigał nasze boleści, a myśmy Go za skazańca uznali, chłostanego przez Boga i zdeptanego.

5 Lecz On był przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze zdrowie.

6 Wszyscyśmy pobłądzili jak owce, każdy z nas się obrócił ku własnej drodze, a Pan zwałił na Niego winy nas wszystkich.

53.7 נִגַּשׁ וְהוּא נִעְנָה וְלֹא יִפְתַּח-פִּי׃

53.7 niggaś wəhū² na^cāne^h wəlō² yiṗtaḥ-pīw

כִּשְׁהָ לְטַבַּח יוּבַל

kašše^h latteḇbaḥ yūḇāl

וּכְרַחֵל לְפָנַי גְּזוּיָה נְאֻלְמָה

ûḵṛāḥēl liṗnē gəzōze^ḥhā ne²elāmā^h

וְלֹא יִפְתַּח פִּי׃

wəlō² yiṗtaḥ pīw

8 מֵעֶזֶר וּמִמְשַׁפֵּט לְקַח

⁸ mē^cōṣer ūmimmišpāt luqqāḥ

וְאֶת-דֹּרוֹ מִי יִשׁוּחַח

wə²et-dōrō mī yaśōḥē^ḥ

כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים

kī niḡzar mē²ereš ḥayyim

מִפֶּשַׁע עַמִּי נִגַּע לָמוֹ׃

mippéša^c ‘ammī néḡa^c lāmō

9 וַיִּתֵּן אֶת-רִשְׁעֵים קִבְרוֹ

⁹ wayyittēn ²et-rəšā^cim qibrō

וְאֶת-עֲשִׂיר בְּמַתְיוֹ

wə²et-‘āšir bəmōtāy^w

עַל לֹא-חָמַס עָשָׂה

‘al lō²-ḥāmās ‘āšā^h

וְלֹא מִרְמָה בְּפִי׃

wəlō² mirmā^h bəpīw

10 וַיְהִיָּה חֶפְזָךְ דְּכַאוֹ הַחֲלִי

¹⁰ (wa²dōnāy) ḥāpēš dakkə²ō ḥəḥēli

אִם-תָּשִׂים אֶשֶׁם נַפְשׁוֹ

‘im-tāšim ²āšām napšō

יִרְאֶה זֶרַע יֶאֱרִיךְ יָמָיִם

yir²e^h zēra^c ya²āriḵ yāmim

וְחֶפְזָךְ יִהְיֶה בְיָדוֹ יִצְלַח׃

wəḥēpeš (²ādōnāy) bəyādō yišlāḥ

11 מֵעַמּוּל נַפְשׁוֹ יִרְאֶה יִשְׁבַּע

¹¹ mē^cāmal napšō yir²e^h yišbā^c

בְּדַעְתּוֹ יִצְדִּיק צְדִיק עַבְדֵי לַרְבִּים

bəda^ctō yaśdīq ṣaddīq ‘abdī lārabbim

וְעוֹנֹתָם הוּא יִסְבֹּל׃

wa^cawōnōtām hū² yisbōl

12 לִכֵּן אֶחְלַק-לוֹ בְּרָבִים

¹² lāḵēn ²āḥalleq-lō bārabbim

וְאֶת-עֲצוּמֵי יֶחְלַק שְׁלָל

wə²et-‘āšūmim yəḥallēq šālāl

תַּחַת אֲשֶׁר הֵעֵרָה לְמוֹת נַפְשׁוֹ

tāḥat ²āšer he^cērā^h lammāwet napšō

וְאֶת-פִּשְׁעֵים נִמְנָה

wə²et-pōš^cim nimmnā^h

וְהוּא חֲטָא־רַבִּים נָשָׂא

wəhū² ḥēt²-rabbim nāšā²

וְלִפְשָׁעִים יִפְגִּיעַ׃

wəlappōš^cim yaḡḡī^c

53.7 Dręczono Go, lecz sam się dał gnębić, nawet nie otworzył ust swoich.

Jak baranek na rzeź prowadzony, jak owca niema wobec strzygących ją, tak On nie otworzył ust swoich.

⁸ Po udręce i sędzie został usunięty; a kto się przejmuje Jego losem? Tak! Zgłodzono Go z krainy żyjących; za grzechy mego ludu został zбитy na śmierć.

⁹ Grób Mu wyznaczono między bezbożnymi, i w śmierci swej był *na równi* z bogaczem, chociaż nikomu nie wyrządził krzywdy i w Jego ustach kłamstwo nie powstało.

¹⁰ Spodobało się Panu zmiążyć Go cierpieniem. Jeśli On wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży, a wola Pańska spełni się przez Niego.

¹¹ Po udrękach swej duszy, ujrzy światło i nim się nasyci. Zacny mój Sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości On sam dźwigać będzie.

¹² Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy, i posiadzie możnych jako zdobywcz, za to, że Siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców. A On poniósł grzechy wielu, i oręduje za przestępcami.